

Un act catastrofal

Răzvan Poșchin

dureri ieșite din letargie la suprafață
pe ochi mânjiți de sângele crud al nefericirii
un iz de disperare mă înconjoară
când strâng în palme cruzimea sorții

mi-e lehamite de mine, neputincios încă de mic
durerea-mi este o povară și-mi simt tot trupul otrăvit
lacrimile-mi cad în palmă, urlând și ele infernal
și nu-mi văd viața decât un act catastrofal